

רשומות

קובץ התקנות

29 ביולי 1954

464

כ"ח בתמוז תשי"ב

עסוד

- 1146 תקנות מילואה חובה (שוויים של בנינים מסויימים) (תיקון), תשי"ד—1954
- 1146 צו המכס (החזרת מכס על חלקי שעונים), תשי"ד—1954
- 1147 צו ההגנה (כספים) (ביטול צוים), תשי"ד—1954
- 1147 1954—1954 הוראות ההגנה (כספים) (ידיעות על רכוש באזורי הכיבוש בגרמניה) (ביטול), תשי"ד—1954
- 1148 צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש גישה לפקיעין), תשי"ד—1954
- 1148 צו הדרכים (רחבן והתחייטון) (כביש לוד—נבלת—ראש־העין—מתח־תקוה), תשי"ד—1954
- 1148 צו הדרכים (רחבן והתחייטון) (כביש רמלה—לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות), תשי"ד—1954
- 1149 צו ההגנה (הפעלת שירותי אוטובוסים), תשי"ד—1954
- 1149 צו ההגנה (מורדי עצים), תשי"ד—1954
- 1150

מדור לשלטון מקומי

- 1151 צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 6), תשי"ד—1954
- 1157 צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 7), תשי"ד—1954
- 1158 צו המועצות המקומיות (הרצליה) (תיקון מס' 6), תשי"ד—1954
- 1158 חוק עזר ללוד (אגרות בית המטבחיים) (תיקון), תשי"ד—1954
- 1160 חוק עזר לבת ים (אגרת תעודת אישור), תשי"ד—1954

464

חוק מילווה חובה, תשי"ג—1953

תקנות בדבר שוויים של בנינים מסויימים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 19 (ב) ו-65 (א) לחוק מילווה חובה, תשי"ג—1953,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות מילווה חובה (שוויים של בנינים מסויימים), תשי"ג—1953,² בטור א' —

(1) במקום הכותרת תבוא כותרת זו:

„תאריך גמר הבניה בתקופת שנת הכספים המסתיימת ב־31 במרס של השנים“.

(2) במקום „1932“, יבוא „עד 1932“.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מילווה חובה (שוויים של בנינים מסויימים) (תיקון)“, תשי"ד — 1954.

לוי אשכול
שר האוצר

י"ז בתמוז תשי"ד (18 ביולי 1954)
(חמ(1) מכ/5)

¹ ס"ח 123, תשי"ג, עמ' 70.
² ק"ת 334, תשי"ג, עמ' 1355.

פקודת המכס

צו בדבר החזרת מכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 158א לפקודת המכס¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מצווה לאמור:

1. (א) תורשה החזרת המכס ששולם על פי פקודת תעריף המכס והפטורים, 1947,³ על חלקי שעונים שהובאו מחוץ לארץ וששימשו לייצורם של שעונים שהוצאו לחוץ לארץ.
(ב) כמות חלקי השעונים שעליהם תורשה החזרת המכס תיקבע על ידי המנהל לאחר בדיקת השעונים.

(ג) סכום המכס המוחזר יהיה בשיעור של 98 אחוזים מסכום המכס ששולם על יבואה של כמות חלקי השעונים שנקבעה על ידי המנהל כאמור.

2. החזרת המכס לפי צו זה תורשה בין אם חלקי השעונים שעליהם נדרשת ההחזרה הובאו לפני יום פרסום צו זה ובין לאחר מכן.

3. צו המכס (החזרת מס מכס על שעונים), תשי"ד—1953,⁴ — בטל.

4. לצו זה ייקרא „צו המכס (החזרת מכס על חלקי שעונים)“, תשי"ד—1954.

לוי אשכול
שר האוצר

י"ב בתמוז תשי"ד (13 ביולי 1954)
(חמ(1) מכ/23)

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 403; ע"ר 1047, תוס' 1 מס' 1588, עמ' 131.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183; ק"ת 447, תשי"ד, עמ' 764.
⁴ ק"ת 393, תשי"ד, עמ' 48.

תקנות ההגנה (כספים), 1941

צו בדבר ביטול צווים

בתוקף סמכותי לפי תקנה 6 (ב) לתקנות ההגנה (כספים), 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. הצווים המפורטים בתוספת — בטלים.
2. לצו זה ייקרא „צו ההגנה (כספים) (ביטול צווים), תשי"ד—1954".

השם

תוספת

1. צו ההגנה (כספים) (דין וחשבון על מטבע אוסטרי), תשי"א—1950;
2. צו ההגנה (כספים) (דין וחשבון על מטבע גרמני), תשי"א—1950;
3. צו ההגנה (כספים) (דין וחשבון על מטבע גרמני) (מס' 2), תשי"א—1951.

י"ב בתמוז תשי"ד (13 ביולי 1954)
(חמ"ט (1) ה/כ/16)

לוי אשכול
שר האוצר

- 1 ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.
- 2 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- 3 ק"ח 124, תשי"א, עמ' 107.
- 4 ק"ח 124, תשי"א, עמ' 108.
- 5 ק"ח 164, תשי"א, עמ' 774.

תקנות ההגנה (כספים), 1941

ביטול הוראות בדבר הסצאת ידיעות על רכוש באזורי הכיבוש בגרמניה

בתוקף סמכותי לפי תקנה 11 לתקנות ההגנה (כספים), 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מורה לאמור:

1. הוראות ההגנה (כספים) (ידיעות על רכוש באזורי הכיבוש בגרמניה), תשי"א—1951 — בטלות.

2. להוראות אלה ייקרא „הוראות ההגנה (כספים) (ידיעות על רכוש באזורי הכיבוש בגרמניה) (ביטול), תשי"ד—1954".

השם

י"ב בתמוז תשי"ד (13 ביולי 1954)
(חמ"ט (1) ה/כ/1)

לוי אשכול
שר האוצר

- 1 ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.
- 2 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- 3 ק"ח 164, תשי"א, עמ' 775.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943, תחול על הדרך ברוחב עד 20 מטר הנמשכת מנקודת ציון 180640—265880 בקירוב עד לנקודת ציון 180560—265260 בקירוב, והמסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה מס' כ/1/2280 והערוכה בקנה מידה 1:20.000 והחתומה ביד ממלא מקום שרת העבודה.

תחולת הפקודה
על דרך

2. העתק המפה נמצא במחלקת העבודות הציבוריות, נהריה, וכן במחלקת העבודות הציבוריות, רחוב יפו פינת שדרות הכרמל, חיפה, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות במשרד.

רשות לעיין
בהעתיקי הספות

3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש גישה לפקיעין), תשי"ד—1954".

השם

ד' בתמוז תשי"ד (5 ביולי 1954)

(חמ(11)ר/מ)

ז ל מ נ א ר נ

ממלא מקום שרת העבודה

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40; ס"ח 71, תשי"א, עמ' 74.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת הדרכים (רחבן והתווייתן)

צו בדבר כביש לוד—נבלת—ראש העין—פתח תקוה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לפקודת הדרכים (רחבן והתווייתן)¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. לגבי הדרך שבפרט 5 לצו מיום 20 במאי 1930³, במקום "10" יבוא "15".
2. לגבי הדרך שבפרט 9 בתוספת לצו מיום 27 בספטמבר 1926⁴, במקום "עשרה מטרים" יבוא "חמישה עשר מטר".

תיקון פרט 5

תיקון פרט 9
לתוספת

3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים (רחבן והתווייתן) (כביש לוד—נבלת—ראש העין—פתח תקוה), תשי"ד—1954".

השם

ד' בתמוז תשי"ד (5 ביולי 1954)

(חמ(11)ר/מ)

ז ל מ נ א ר נ

ממלא מקום שרת העבודה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק עכ"ט, עמ' 1282.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1930, תוס' 2 מס' 261, עמ' 416 (א).
⁴ ע"ר 1926, תוס' 2 מס' 172, עמ' 504 (א).

פקודת הדרכים (רחבן והתווייתן)

צו בדבר כביש רמלה — לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לפקודת הדרכים (רחבן והתווייתן) ¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², אני מצווה לאמור:

1. לגבי הדרך שבפרט 8 בתוספת לצו מיום 27 בספטמבר 1926 ³, בקטע מנקודת ציון 1480—1386 עד נקודת ציון 1508—1400, במקום "עשרה מטרים" יבוא "חמישה עשר מטר".
2. בצו מס' 167 לשנת 1935 ⁴, בקטע שמנקודת ציון 1508—1400 עד נקודת ציון 1584—1413, במקום "עשרה מטרים" יבוא "חמישה עשר מטר".
3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים (רחבן והתווייתן) (כביש רמלה — לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות), תשי"ד—1954".

ד' בתמוז תשי"ד (5 ביולי 1954)
(חם(11/ד(1)

זלמן ארן
ממלא מקום שרת העבודה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ט, עמ' 1282.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1926, חוס' 2 מס' 172, עמ' 504 (א).
⁴ ע"ר 1935, חוס' 2 מס' 549, עמ' 1090.

תקנות ההגנה, 1939

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר הפעלת שירותי אוטובוסים

בתוקף סמכותי לפי תקנה 46 לתקנות ההגנה, 1939 ¹, ותקנה 3א לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944 ², אני מורה ומצווה לאמור:

הנדרות

1. בצו זה —

האגודות השיתופיות —

אגד (א.ש.ד.), אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ;

דן, שירות ציבורי עירוני ובין עירוני יפו — פתח-תקוה ותל-אביב רבתי;

אגודה שיתופית בע"מ;

המקשר, אגודה שיתופית בע"מ, ירושלים;

"אוטובוס" — כמשמעותו בתקנות התעבורה (קווים ותעריפים), 1934 ³;

"חבר" ו"פקיד" — כמשמעותם בפקודת האגודות השיתופיות ⁴.

¹ ע"ר 1939, חוס' 2 מס' 914, עמ' 548.
² ע"ר 1944, חוס' 2 מס' 1359, עמ' 726.
³ ע"ר 1934, חוס' 2 מס' 424, עמ' 150.
⁴ חוקי א"י, כרך א', עמ' 336.

2. לא ידרוש אדם ולא יגבה ולא ירשה לאחר לדרוש או לגבות בעד נסיעה באוטובוס שכר הולכה בשיעור העולה על השכר שנהגו לגבות בעד נסיעה כאמור ביום ח' בתמוז תשי"ד (9 ביולי 1954).

3. (א) המפקח על התעבורה רשאי לשנות את שכר ההולכה האמור בסעיף הקודם על ידי הודעה לאגודות השיתופיות ולציבור שתימסר בדרך שהמפקח ימצא לנכון.
(ב) שונה שכר ההולכה בהתאם לסעיף קטן (א), לא ידרוש אדם ולא יגבה ולא ירשה לאחר לדרוש או לגבות בעד נסיעה באוטובוס שכר הולכה בשיעור העולה על השכר שנקבע לפי סעיף קטן (א).

4. לא יסרב חבר, פקיד או עובד של האגודות השיתופיות להוליך מכל תחנה אדם, המבקש לנסוע באוטובוס והמוכן לשלם את שכר ההולכה כפי שנקבע, אלא אם אין מקום באוטובוס לנסוע נוסף, או אם המקום שמור לנוסעים בתחנות הבאות.

5. בכפוף להוראות הסעיפים 2, 3, ו-4 ימשיכו האגודות השיתופיות וכן חבריהן, פקידיהן ועובדיהן בהפעלת האוטובוסים במספר, לפי לוח הזמנים ולפי תנאים אחרים שהיו נהוגים בשבוע שהתחיל ביום ח' בתמוז תשי"ד (9 ביולי 1954).

6. לצו זה ייקרא "צו ההגנה (הפעלת שירותי אוטובוסים), תשי"ד—1954".

י"ח בתמוז תשי"ד (19 ביולי 1954)

(חם/ה/1)

מ י כ א ל ב ר

המפקח על התעבורה

רשות מוסמכת

רשות מפקחת

תקנות ההגנה, 1939

תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944

צו בדבר מודדי עצים

בתוקף סמכותי לפי תקנה 46 לתקנות ההגנה, 1939¹, ותקנה 33 לתקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים), 1944², אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

"מנהל" — מנהל המכס והבלו;

"מודד" — אדם שעסקו או חלק מעסקו מדידת עצים;

"עצים" — בולי עץ, גזעי עצים וקלוף, קרשים, נסרים או עצים מכל צורה או עיבוד אחר, לרבות לבודים, פורנירים ולוחות קשים או רכים העשויים סלוטקס, מזוניט ופנלים;

"מדידה" — מיון עצים לפי מידותיהם, מדידתם לפי עביים, רחבם וארכם, לרבות שקילה וכל פעולת מיון אחרת הקשורה עם הוצאתם של העצים מהגמל;

"רשיון" — רשיון למדידת עצים שניתן לפי צו זה;

"מומחה" — אדם שעמד בבחינות שתכניתן, מועדיהן ותנאיהן נקבעו על ידי המנהל בהוראה מיוחדת או כללית.

¹ ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 914, עמ' 548.
² ע"ר 1944, תוס' 2 מס' 1359, עמ' 726.

2. כל שירות מהשירותים הניתן על ידי מודד מוכרו בזה כשירות בר פיקוח.
3. (א) לא יעסוק אדם כמודד, אלא לפי רשיון מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון.
(ב) הוראות סעיף זה אינן חלות על אדם העוסק כמודד ביום פרסום צו זה ברשומות והגיש למנהל תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום בקשה בכתב לרשיון והבקשה טרם נדחתה.
4. (א) בקשה לרשיון תוגש למנהל בצירוף הוכחות, שהמבקש הוא מומחה ושהתנהגותו טובה.
(ב) המבקש יציין בבקשה פרטים אלה:
(1) שמו וכתבתו;
(2) מקום עסקו;
(3) גילו;
(4) נסיונו במדידת עצים.
5. (א) המנהל רשאי ליתן רשיון או לסרב לתתו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם או לשנותם וכן לבטלו לחלוטין או להפסיק את תקפו לתקופה מסוימת.
(ב) רשיון שבוטל בהתאם לסעיף קטן (א) חייב בעלו למסרו מיד למנהל.
6. (א) המנהל רשאי לדרוש מאת מודד למסור לו, בצורה ובאופן שיורה, ידיעות מלאות ונכונות הנוגעות לעסקו.
(ב) מודד שקיבל דרישה כאמור בסעיף קטן (א) חייב למלא אחריה.
7. צו זה בא להוסיף ולא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.
8. לצו זה ייקרא "צו ההגנה (מודדי עצים), תשי"ד—1954".
- י"ב בסיון תשי"ד (13 ביוני 1954)
(חם(1)מ/5)

ש מ ח ג פ נ י
מנהל המכס והבלו
רשות מוסמכת
רשות מפקחת

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצות המקומיות

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:
1. בסעיף 1³ לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950⁴ (להלן — הצו המקורי), במקום ההגדרות "בנין", "אדמה חקלאית", "קרקע תפוסה", "אדמת בנין", יבואו הגדרות אלה:

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 140, חשי"א, עמ' 454; ק"ח 190, חשי"א, עמ' 1367.

⁴ ק"ח 127, חשי"א, עמ' 178.

„בנין” — כל מבנה שבתחום המועצה או חלק ממנו, לרבות שטח הקרקע שעיקר שימושו הוא עם המבנה כחצר או כגינה או לכל צורך אחר של אותו מבנה, אך לא יותר מהשטח שקבעה לכך המועצה, למעט קרקע שהמבנה שעליה לא היה תפוס מעולם, כולו או מקצתו ;

„אדמה חקלאית” — כל קרקע שבתחום המועצה שאינה בנין, המשמשת למטע או למשתלה או למשק בעלי חיים או לגידול תוצרת חקלאית או לגידול יער או פרחים ; אולם אם היא נמצאת באזור מגורים או באזור מסחרי ואינה עולה בשטחה על שני דונם, רשאית ועדת השומה לראותה שלא כאדמה חקלאית, בשים לב לדרגת התפתחותו של אותו אזור ;

„קרקע תפוסה” — כל קרקע שבתחום המועצה שאינה אדמה חקלאית, שמשתמשים ומחזיקים בה שלא ביחד עם בנין ;

„אדמת בנין” — כל קרקע שבתחום המועצה שאינה לא בנין ולא אדמה חקלאית ולא קרקע תפוסה.

2. במקום הפרק העשירי לצו המקורי יבוא פרק זה :

החלפת
הפרק העשירי

„פרק עשירי — מסים

73. בפרק זה — הנדורה

„מחזיק” — למעט דייר משנה ;

„דייר משנה” — אדם הגר בחדר או בחלק מחדר של בנין שאחר מחזיק בו, והמשלם למחזיק דמי שכירות בעדו ;

„השווי לצורך ארנונה של אדמת בנין” — המחיר שלפי המשוער אפשר לקבל בעדה בדרך מכירה בשוק החפשי על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון ;

„השווי לצורך ארנונה של אדמה חקלאית או קרקע תפוסה” — דמי השכירות שנתקבלו מהשכרתה בשנת הכספים שקדמה לשנה שלגביה מוטלת הארנונה ; ואם לא נתקבלו דמי שכירות או נתקבלו דמי שכירות שהם, לדעת ועדת השומה, סמליים או בדויים — דמי השכירות שלפי המשוער אפשר היה לקבלם בשנת הכספים האמורה ;

„השווי לצורך ארנונה של בנין”, לענין ארנונת רכוש — דמי השכירות שנתקבלו מהשכרתו בשנת הכספים שקדמה לשנה שלגביה מוטלת הארנונה ; ואם לא נתקבלו דמי שכירות או נתקבלו דמי שכירות שהם, לדעת ועדת השומה, סמליים או בדויים — דמי השכירות שלפי המשוער אפשר היה לקבלם —

(1) אם הבנין אינו מוחזק בידי בעליו — בשנת הכספים האמורה ;

(2) אם הבנין מוחזק בידי בעליו — בשנה הראשונה להחזקת

הבעל או בשנה הראשונה שבה חלה על הבנין פקודת הגבלת שכר

דירה (דירות), 1940¹, או פקודת ההגבלות על שכר דירה (בתי

עסק), 1941², הכל לפי המועד המאוחר יותר.

¹ ע"ר 1940, חוס' 1 מס' 1085, עמ' 230.
² ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1088, עמ' 15.

74. (א) המועצה רשאית, באישור השר, להטיל בתחום המועצה או בכל חלק הימנו ארנונות לפי סעיף 75 וכן אגרות, היטלים ותשלומים אחרים (לכולם יחד ייקרא להלן — מסים) שמועצה מקומית רשאית להטילם לפי הפקודה, ולקבוע מועדים לשילומם.

(ב) המועצה רשאית, באישור השר, לקבוע את המסים שאינם ארנונות, לפי דרגות, אחוזים או בסיסי הערכה שונים על סוגים שונים של נכסים או של בני אדם או על חלקים שונים של תחום המועצה.

75. (א) המועצה רשאית, באישורו של השר, לקבוע —

ארנונות

(1) ארנונות רכוש על נכסים שתשולם על ידי הבעלים, בשיעור של אחוז מסויים מהשווי לצורך ארנונה שלא יעלה על שלושה וחצי אחוזים לגבי אדמת בנין, ועל עשרים אחוזים לגבי בנין, אדמה חקלאית וקרקע תפוסה.

(2) ארנונה כללית על נכסים, שאינם אדמת בנין, שתשולם על ידי המחזיקים ותיקבע —

(א) לגבי בנין המשמש למגורים — בהתחשב עם סוג הבנין והמקום שבו הוא נמצא ;

(ב) לגבי בנין אחר — לכל יחידת שטח בהתחשב עם סוג הבנין והמקום שבו הוא נמצא ;

(ג) לגבי אדמה חקלאית או קרקע תפוסה — לכל יחידת שטח בהתחשב עם המקום שבו היא נמצאת, ובלבד שהארנונה המוטלת על אדמה חקלאית במקום פלוני שבתחום המועצה לא תעלה על רבע מהארנונה המוטלת על קרקע תפוסה באותו מקום.

(ב) (1) שיעורי הארנונות יכולים להיות שונים לגבי סוגים שונים של נכסים או חלקים שונים של תחום המועצה, ומודרגים לפי שימושם של הנכסים ;

(2) שיעורי ארנונות הרכוש המוטלת על אדמת בנין יכולים להיות מודרגים גם לפי שטחם הכולל של כל הנכסים או שווין הכולל של כל אדמות הבנין הרשומים על שם אותו בעל. לענין פסקה זו, רואים נכס כרשום על שם אותו בעל, אף אם הוא רשום על שם חברה שהשליטה עליה — כמשמעותה בסעיף 26 לפקודת מס הכנסה, 1947¹ — נתונה בידי חמישה אנשים, לכל היותר, שאותו בעל הוא אחד מהם.

(ג) המועצה תפרסם בתחום שלה, לא יאוחר מיום 15 במרס שלפני כל שנת כספים שלגביה הוטלו ארנונות, הודעה בדבר הטלת הארנונות, שיעורן ומועדי שילומן כפי שנתאשרו על ידי השר. הודעה בדבר אישור הארנונות, שיעורן ומועדי שילומן תפורסם על ידי השר ברשומות.

76. המועצה רשאית, באישור השר, להפחית מסים או לוותר עליהם מתוך התחשבות במצבו החמרי של החייב בהם או בגלל סיבה אחרת שתאושר על ידי השר.

הפתחת מסים

¹ ע"ר 1947, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

77. (א) החליטה המועצה באישור השר על קביעת ארנונות לפי סעיף 75, יוקמו ליד המועצה ועדת שומה אחת או ועדות שומה אחדות, כפי שתחליט המועצה. כל ועדת שומה תהיה של שלושה; חבריה, ובכלל זה היושב ראש, ייבחרו על ידי המועצה, ובלבד שחבר אחד לפחות מכל ועדת שומה יהיה אדם שאינו חבר המועצה.

(ב) הוקמה ועדת שומה כאמור בסעיף קטן (א), יוקמו ועדת עררים אחת לעניני שומה או ועדות עררים אחדות לעניני שומה (להלן — ועדת עררים). כפי שתחליט המועצה. כל ועדת עררים תהיה של שלושה; שנים מחבריה — אחד חבר המועצה ואחד שאינו חבר המועצה — ייבחרו על ידי המועצה, והשלישי, שישמש יושב ראש, ימונה על ידי השר.

(ג) אין אדם יכול להיות חבר גם בוועדת עררים וגם בוועדת שומה.

(ד) המועצה רשאית, באישור השר, לקבוע שכר לחבר של ועדת שומה או של ועדת עררים; שכר זה ישולם מתוך קופת המועצה.

78. (א) ועדת השומה תשום את הנכסים החייבים בארנונה ותכין לוח שומה של כל נכס ונכס שיכיל פרטים אלה:

(1) מקומו בציון הכתובת; הגוש והחלקה וכיוצא בזה;

(2) תיאורו וסוגו;

(3) שם בעליו, אם הוא ידוע;

(4) שם מחזיקו, אם יש מחזיק והוא ידוע;

(5) השווי לצורך ארנונה;

(6) כל פרט אחר שהמועצה תראה לנחוץ;

אם שמו של בעל או של מחזיק אינו ידוע, יצוין הדבר בלוח השומה.

(ב) לוח השומה יקבל תוקף באחד באפריל שלאחר הכנתו.

79. לשם הכנת לוח השומה או לשם בקרתו או תיקונו רשאית ועדת השומה —

(1) לערוך, בעצמה או על ידי שליחים, כל מפקד וחקירה שתמצא לנחוץ;

(2) לדרוש מכל בעל או מחזיק למסור לה או לשליחיה כל ידיעה שבידו, ולהראות לה או לשליחיה כל המסמכים שברשותו, הדרושים לה בקשר לתפקידיה;

(3) להיכנס, בכל עת המתקבלת על הדעת, לנכסים, בעצמה או על ידי שליחים, ולערוך בהם בדיקות ומדידות;

(4) להשתמש בכל ידיעה שנתקבלה כאמור ובכל ידיעה וחומר אחרים.

80. (א) משהוכן לוח השומה, יחתום עליו יושב ראש ועדת השומה, ולאחר מכן לא יוכנס בו שום שינוי אלא בהתאם לצו זה, חוץ מטעות סופר שיושב ראש ועדת השומה, על דעת ועדת השומה, רשאי בכל עת לתקנה.

(ב) מיד לאחר חתימתו יונח לוח השומה או העתק ממנו במשרדי המועצה ובמקומות אחרים שתקבע ועדת השומה.

(ג) יושב ראש ועדת השומה יפרסם הודעה בתחום המועצה בדבר הנחת לוח השומה או ההעתק ויציין בה שכל אדם זכאי, תוך שלושים יום מיום פרסום ההודעה, לעיין בו ולסדר לעצמו העתק או תקציר ממנו. כן תצוין בהודעה זכות הערר לפי סעיף 81.

ערר על
לוח השומה

81. (א) כל בעל או מחזיק זכאי — תוך שלושים יום מיום פרסום ההודעה לפי סעיף 80 (ג) או מיום שנמסרה לו הודעה של ועדת השומה בדבר אותו קטע מלוח השומה הנוגע לו, הכל לפי התאריך המאוחר יותר — להגיש לוועדת העררים ערר מנומק בכתב על יסוד טענה מטענות אלה:

(1) שהוא נרשם, או לא נרשם, שלא כדין, כבעל או כמחזיק של נכס, או שנרשם באופן לא נכון;

(2) ששומתו של נכס שהוא בעליו או מחזיקו אינה נכונה או אינה צודקת.

(ב) היה הערר מיוסד על הטענה שהעורר לא נרשם, שלא כדין, כבעל או כמחזיק של נכס ואדם אחר נרשם כבעליו או כמחזיקו, הכל לפי הענין, ימציא העורר לוועדת העררים העתק נוסף מכתב הערר בשביל אותו אדם וועדת העררים תמסור לו את ההעתק.

82. (א) תוך שלושים יום מיום פרסום ההודעה לפי סעיף 80 (ג) זכאית המועצה להגיש לוועדת העררים ערר מנומק בכתב על יסוד טענה מטענות אלה:

ערר על ידי
המועצה

(1) שאדם נרשם או לא נרשם, שלא כדין, כבעל או כמחזיק של נכס או שנרשם באופן לא נכון;

(2) ששומתו של נכס אינה נכונה או אינה צודקת.

(ב) המועצה תמסור העתק מכתב הערר לאדם הנוגע בדבר.

83. (א) ועדת העררים תודיע למועצה, לעורר ולאדם שמדובר בו בסעיף 81 (ב) או בסעיף 82 (א) יש אדם כזה) על המועד שבו תדון בערר; וכל אחד מאלה (להלן בסעיף זה ובסעיף 84 — בעל דין) זכאי לבוא ולטעון לפניו בעצמו או על ידי בא כוחו.

חדיון בערר

(ב) ועדת העררים רשאית לגבות עדויות ולעיין במסמכים כפי שיראה לה, ואחרי שיקול הענין תחליט ותרשום החלטתה בכתב.

(ג) ועדת העררים תודיע החלטתה בכתב למועצה ולכל בעל דין שלא היה נוכח בשעת מתן ההחלטה.

(ד) החליטה ועדת העררים על תיקון בלוח השומה, יתקנו מיד יושב ראש ועדת השומה לפי ההחלטה ויאשר כל תיקון כזה בחתימת ידו.

84. (א) בעל דין הרואה עצמו מקופח על ידי החלטה לפי סעיף 83, רשאי לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא שטח המועצה.

ערעור על
החלטת ועדת
עררים

(ב) הערעור יוגש תוך ארבעה עשר יום מיום ההחלטה, אם ניתנה בפני המערער, ואם ניתנה שלא בפניו — תוך ארבעה עשר יום מיום שנמסרה לו הודעה על ההחלטה, אלא שמותר להגיש ערעור גם לפני מסירת ההודעה.

(ג) ועדת השומה תהא משיבה בערעור, מלבד כל בעל דין שאינו מערער; ומשיודיעו לוועדת השומה על הערעור, יעביר יושב ראש הועדה לבית המשפט כל חומר שהועדה וועדת העררים השתמשו בו בקשר לענין המשמש נושא לערעור.

(ד) הערעור יוגש ויתברר בצורת בקשה בדרך המרצה.

(ה) החליט בית המשפט על תיקון בלוח השומה, יתקנו מיד יושב ראש ועדת השומה לפי ההחלטה ויאשר כל תיקון כזה בחתימת ידו.

85. (א) ועדת השומה רשאית בכל עת להוסיף בלוח השומה תוספות אלה:

תוספות
ללוח השומה

(1) כל נכס שבטעות לא נרשם בלוח בשעת הכנתו;

(2) כל נכס שהוכלל בתחום המועצה לאחר הכנת הלוח;

(3) כל בנין שבנייתו הושלמה לאחר הכנת הלוח;

(4) כל נכס שנוצר, אם מתוך פרצלציה או חלוקה של קרקע ואם באופן אחר, לאחר הכנת הלוח.

ליד כל תוספת בלוח כאמור, פרט לתוספת מחמת טעות, תרשום ועדת השומה את התאריך של גרם התוספת. כן תכניס ועדת השומה בלוח כל תיקון הנובע מתוספת כאמור בפסקה (3) או (4).

(ב) הוסיפה ועדת השומה נכס ללוח השומה, תודיע מיד על הדבר בכתב לבעל הנכס ולמחזיקו (אם יש מחזיק) וכן למועצה. בהודעה תצוין זכות הערר לפי סעיף קטן (ג).

(ג) מי שנשלחה לו הודעה לפי סעיף קטן (ב), רשאי, תוך ארבעה עשר יום מיום שנמסרה לו, להגיש לוועדת העררים ערר מנומק בכתב על יסוד טענה מהטענות המפורטות בסעיף 81 (א) ובסעיף 82. הכל לפי הענין.

(ד) הסעיפים 81 (ב) ו-83 יחולו על ערר לפי סעיף זה, וסעיף 84 יחול על ערעור על החלטת ועדת העררים לפי סעיף זה, בשינויים המהוייבים לפי הענין.

(ה) הוסיפו ללוח השומה נכס בתוך שנת הכספים — פרט לתוספת מחמת טעות — יחולו אותה שנה על הנכס הארנונות בשיעור יחסי לחלק השנה שמיום גרם התוספת עד סוף השנה.

86. (א) בחדשים אוקטובר ונובמבר של כל שנה רשאים המועצה או בעל או מחזיק לדרוש מועדת השומה בקורת לוח השומה, והועדה תבקר את הלוח. הודעה על זכות דרישה זו תפורסם בתחום המועצה על ידי יושב ראש ועדת השומה בחודש ספטמבר של כל שנה.

בקורת
לוח השומה

(ב) הוראות הסעיפים הקטנים (ב) עד (ה) לסעיף 85 יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, על בקורת לוח השומה לפי סעיף זה.

(ג) התיקונים בלוח השומה לפי סעיף זה יקבלו תוקף באחד באפריל שלאחר תאריך הדרישה לבקורת הלוח.

87. כל החייב בתשלום ארנונה ישלם אותה במועדה, אף אם הוגש ערר או ערעור על השומה ועדיין לא הוכרע; אלא שאם חל שינוי בשומה עקב הערר או הערעור, ההפרש ישולם או יתקבל על ידיו או על ידי המועצה, הכל לפי הענין.

תשלום ארנונות
בתקופת ערר
או ערעור

88. (א) נהיה אדם לבעל נכס או למחזיק בנכס, שבעלו או מחזיקו חייב עליו בארנונה לפי צו זה, ישלם כל שיעור משיעורי הארנונה שפרעונו חל לאחר שנהיה בעל הנכס או מחזיק בו, הכל לפי הענין.

(ב) העביר אדם נכס שחייבים עליו בארנונה לפי צו זה, או חדל מהיות מחזיק בנכס זה, לא יהיה חייב בתשלום כל שיעור משיעורי הארנונה שפרעונו חל אחרי יום ההעברה או אחרי היום שחדל להיות מחזיק כאמור. אך כל זמן שלא נמסרה למועצה הודעה על העברת הנכס או על חדילת החזקה, יהא האדם אחראי לתשלום כל ארנונה על הנכס הזה שלא שולמה על ידי הבעל החדש או על ידי המחזיק שבא אחריו (אם ישנו כזה), הכל לפי הענין.

בנין שנהרס

89. בנין שחלות עליו ארנונות לפי צו זה והוא נהרס או ניזוק במידה שאינו ראוי לשימוש, ואין משתמשים בו, ונמסרת למועצה הודעה בכתב על כך, לא יהיו הבעל והמחזיק אחראים לתשלום כל שיעור משיעורי הארנונות על הבנין שפרעונו חל אחרי מסירת ההודעה.

הוראות מעבר

3. (א) כל אדם או חבר בני אדם שהתמנו או שנבחרו לכהונה כל שהיא על פי הצו המקורי ושנשא בכהונתם ערב פרסום צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום), ימשיכו בה והוראות צו זה יהולו עליהם כאילו התמנו או נבחרו לפיהן.

(ב) כל המסים שהוטלו לפני יום הפרסום לפי הצו המקורי, יראו אותם כאילו הוטלו לפי הוראות צו זה.

(ג) לוח השומה שהיה בתקפו ערב יום הפרסום, יראו אותו כאילו הוכן לפי הוראות צו זה.

(ד) כל מעשה או פעולה שנעשו לפני יום הפרסום לפי הוראות הצו המקורי, יראו אותם כאילו נעשו על פי הסעיפים המתאימים בצו זה.

השם

4. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 6), תשי"ד—1954“.

י"ט בסיון תשי"ד (20 ביוני 1954)

(חמ 8011)

י ש ר א ל ר ו ק ח
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית קרית ים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950, במקום פרט (לא) יבוא פרט זה:

החלפת פרט
(א) לתוספת

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178.

⁴ ק"ח 146, תשי"א, עמ' 573.

»(לא) המועצה המקומית קרית ים.

תאריך הקמתה: כ"ה בשבט תשי"א (1 בפברואר 1951).

תחום המועצה: גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל).

הגושים: 10425, 10424 בשלמותם;

החלקות: 6 עד 10, 14 עד 17 בגוש 10421; 1, 2, 4 עד 33, 37 עד 45, 48

49, 51, 54 עד 126, 128 עד 180, 182, 185, 187 עד 205, 211, 214

עד 216, 218, 251 עד 391, 393 עד 469, 472 עד 534, 537 עד 676,

679 עד 686, 692, 693, 695 עד 701, 701 עד 729, 731 עד 765, 768

עד 1098 — בגוש 10444.

2. לצו זה ייקרא »צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 7), תשי"ד—1954».

השם

ישראל רוקח

ג' בתמוז תשי"ד (4 ביולי 1954)

שר הפנים

(חמ 8011)

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית הרצליה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א)

ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. במקום סעיף 122 לצו המועצות המקומיות (הרצליה), תש"י—1950, יבוא סעיף זה:

החלפת
סעיף 122

תחולה. 122. תקפו של צו זה הוא מיום ו' בתשרי תש"י (30 בספטמבר 1949)

עד יום ח' בניסן תשט"ו (31 במרס 1955).

2. לצו זה ייקרא »צו המועצות המקומיות (הרצליה) (תיקון מס' 6), תשי"ד—1954».

השם

ישראל רוקח

י"ז בתמוז תשי"ד (18 ביולי 1954)

שר הפנים

(חמ 8211)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 103, תש"י, עמ' 1195.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר ללוד בדבר אגרות בית המטבחים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית לוד

חוק עזר זה:

1. בסעיף 4 לחוק עזר ללוד (אגרות בית המטבחים), תשי"ג—1953, ² (להלן — חוק

תיקון סעיף 4

העזר המקורי), במקום »—20 ל"ר" יבוא »100 ל"ר».

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1; ס"ח 45, תש"י, עמ' 145.

² ק"ת 343, תשי"ג, עמ' 824.

„תוספת

(סעיף 3)

בתוספת זו —

„בקר גדול“ — בעל חיים המיועד לתצרוכת בני אדם, שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 70 ק"ג;

„בקר קטן“ — בעל חיים המיועד לתצרוכת בני אדם, שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 25 ק"ג ואינו עולה על 70 ק"ג;

„בן בקר“ — בעל חיים המיועד לתצרוכת בני אדם, שמשקלו אחרי השחיטה עולה על 10 ק"ג ואינו עולה על 25 ק"ג;

„טלה“ או „גדי“ — טלה או גדי, שמשקלו אחרי השחיטה אינו עולה על 10 ק"ג.

טור ב'
שיעור האגרה לכל ראש
ב"י

טור א'
השירות

— בעד שחיטה, לרבות בדיקה לפני השחיטה ולאחריה —

5.000

בקר גדול

2.500

בקר קטן

1.150

בן בקר

1.000

טלאים או גדיים

— בעד הסגר ושימוש במים —

0.500

בקר גדול

0.250

בקר קטן

0.150

בן בקר

0.100

טלאים או גדיים

— בעד ביעור —

2.500

בקר גדול

1.000

בקר קטן

1.000

בן בקר

1.000

טלאים או גדיים

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ללוד (אגרות בית המטבחים) (תיקון), תשי"ד—1954“, השם

פ ס ח ל ב
ראש עיריית לוד

נתאשר.

ג' בתמוז תשי"ד (4 ביולי 1954)

(חמ 88225)

ישראל רוקח

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבת ים בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית בת ים חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית בת ים;

„ראש המועצה“ — נשיא המועצה, לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב.

אגרת תעודה

2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:

(1) בענין הנוגע לקרקעות וירושות — 2 ל"י;

(2) בכל ענין אחר — 1 ל"י.

אגרת העתק

3. המבקש מאת ראש המועצה העתק מתעודה ישלם למועצה אגרה בסך 500 פרוטה.

הנחות ופסור מתשלום

4. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה או העתק ממנה, לאשרה או לקיימה, בלי כל תשלום, או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת, שמטרתו אינה הפקת רווחים.

ביטול

5. חוק עזר לבת ים (אגרת תעודת אישור), תשי"א—1951² — בטל.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבת ים (אגרת תעודת אישור)“, תשי"ד—1954.

דוד בן-ארי

ראש המועצה המקומית בת ים

נתאשר.

ג' בתמוז תשי"ד (4 ביולי 1954)

(חמ 81332)

ישראל רוקח

שר הפנים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 104, תשי"א, עמ' 702.

תיקון טעויות

- בקובץ התקנות 454, תשי"ד, עמ' 927, מראה המקום 2 צריך להיות מסומן במס' 1 ומקומו בעמוד 928 ומראה המקום 1 שבאותו עמוד צ"ל מסומן במס' 2 ומקומו בעמוד 927.
ברוק עזר לחיפה (היטל עינוגים) (תיקון מס' 2), תשי"ד—1954, שנתפרסם בקובץ התקנות 455, עמ' 967, בסעיף 1 (ג) (2) לתוספת, במקום „23%“ צ"ל „20%“.
בקובץ התקנות 460, תשי"ד, עמ' 1013, בחוק עזר לאור עקיבא (היטל עינוגים), תשי"ד—1954, במקום „2“ שלצד הערת השוליים „השם“ צ"ל „10“.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).